

мотивація, контроль виконують роль важливих *форм* менеджменту! Що стосується до ділового спілкування, то у дійсності він виграє роль ефективного засобу, ефективної *методології* менеджменту[2]!

Висновок. Вперше доведено найбільш коректне визначення сутності та змісту менеджменту. Це без сумніву буде сприяти підвищенню ефективності практики менеджменту і його важливішої частини – економіки, а в результаті – підвищенню економічного потенціалу будь-якого підприємства.

Література:

1.Бабайлов В. К. Менеджмент. Наука и практика: учебник. Х.: ХНАДУ, 2015. 276 с.

2. Бабайлов В. К. Методологія наукових досліджень: навч. посібник. Х.: ФОП Бровін О.В., 2019. 150 с.

ПРОМИСЛОВІ ПІДПРИЄМСТВА ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ: ІННОВАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ

*Лецих І.В., к.е.н.,
науковий співробітник відділу просторового розвитку,
ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М. Долишнього НАН
України», м. Львів*

Незважаючи на тенденції щодо розвитку окремих галузей промисловості, Львівська область не відноситься до регіонів України з яскраво вираженою промисловою спеціалізацією економіки. Негативними тенденціями у промисловому секторі є зростання частки видобувної промисловості та зниження частки переробної промисловості в структурі випущеної промислової продукції, а також переважання продукції з низьким ступенем обробки. Однією із головних економічних регіональних проблем залишаються низькі темпи модернізації виробництва та структурної трансформації промисловості, а саме – перерозподілу її структури на користь частки високотехнологічних секторів, що виробляють продукцію з високою доданою вартістю [1]. Впродовж 2015-2019 рр. у Львівській області спостерігалось щорічне зниження інноваційної активності промислових підприємств. Так, якщо у 2015 р. інноваційно активними були 19,3% промислових підприємств (кожне п'яте підприємство), то у 2019р. – лише 12,8% промислових підприємств (кожне восьме підприємство). Відповідний середній показник в Україні – 15,2% та 14,3% (розраховано авторами на основі даних [2]).

Упродовж 2015-2019 рр. у загальній кількості інноваційно активних промислових підприємств регіону найвищу питому вагу становили підприємства харчової промисловості (код за КВЕД-2010 10-12), підприємства з виробництва меблів, іншої продукції, ремонту і монтажу машин і устаткування (код за КВЕД-2010 31-33), а також підприємства з виготовлення виробів з деревини, паперу та поліграфічні підприємства (код за КВЕД-2010 16-18).

Разом з тим, упродовж досліджуваного періоду вкрай мізерною була частка реалізованої інноваційної продукції в загальному обсязі реалізованої промислової продукції – лише 0,83%. При цьому, лєвова частка реалізованої інноваційної продукції регіону (у розрахунку на одне підприємство) припадала на підприємства харчової промисловості (код за КВЕД-2010 10-12), підприємства з виробництва меблів, іншої продукції, ремонту і монтажу машин і устаткування (код за КВЕД-2010 31-33) та підприємства з виробництва автотранспортних засобів, причепів і напівпричепів та інших транспортних засобів (код за КВЕД-2010 29-30).

Незначним в регіоні залишається й обсяг реалізації принципово нової інноваційної продукції, що є свідченням того, що промислові підприємства у виготовленні інноваційної продукції орієнтуються на власні потреби, а не на потреби ринку. Відповідно, така продукція є низькоконкурентною на ринку.

Важливим видом економічної діяльності з точки зору забезпечення науково-технічного розвитку промисловості є машинобудування. Однак, проведенє дослідження дозволяє констатувати переорієнтацію підприємств фондозабезпечувальних галузей машинобудування (виробництво машин, устаткування, транспортних засобів) на вироблення запчастин, обладнання й агрегатів [3]. Зазначене є однією із перешкод у виробництві конкурентоспроможної інноваційної продукції із завершеним циклом виробництва.

Лєвова частка інноваційних промислових підприємств Львівської обл. впроваджували маркетингові інновації, а частка підприємств, що впроваджували інноваційну продукцію становила лише 6% від загальної кількості обстежених підприємств. При цьому, витрати на внутрішні науково-дослідні розробки мали лише 1,5% обстежених промислових підприємств, а на зовнішні науково-дослідні розробки – 1,2% обстежених промислових підприємств (розраховано авторами на основі даних [2]). У структурі джерел фінансування інноваційної діяльності переважають власні кошти підприємств. Отже, інноваційна діяльність промислових підприємств регіону загалом характеризується браком коштів на інновації, низьким технологічним рівнем виробничої бази, відсталістю технологічної структури, що й виступає стримуючими факторами розвитку видів економічної діяльності з високою доданою вартістю.

Література:

1. Стратегія розвитку Львівської області на період 2021-2027 років. URL: <https://www.minregion.gov.ua/wp-content/uploads/2020/05/strategiya-rozvytku-lvivskoyi-oblasti-na-period-2021-2027-rokiv.pdf>.
2. Головне управління статистики у Львівській області: офіційний веб-сайт. URL: <https://www.lv.ukrstat.gov.ua/>
3. Лещух І. В. Інноваційний вимір структурних трансформацій економіки великих міст України. Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України: збірник наукових праць. 2019. Випуск 1 (136). С. 11–19.